

[Kjær Rasmussen.]

en enig revalidend med ét barn får kun revalideringshjælp med underholdshjælp til sig selv og kan så få et beløb svarende til en faders normalbidrag udbetalt efter § 7 og kun, hvis dette ikke udbetales forskudsvis af det offentlige. Det beløb, der svarer til en moders normalbidrag, skal vedkommende selv udrede af den revalideringshjælp, der kun omfatter underholdshjælp til den person, der er under revalidering. Så vidt vi kan se, er det urimeligt, at der ikke udbetales et beløb, der svarer til summen af en faders og moders normalbidrag i disse tilfælde, når man dog anerkender udgiften, hvor barnet selv er under revalidering. Man anerkender også udgiften, såfremt en revalidend betaler bidrag til et barn, som vedkommende ikke har hos sig, idet man i sådanne tilfælde kan betale bidraget eller træffe beslutning om, at forskudsvis udbetalte bidrag ikke skal tilbagebetales til det offentlige. Det forekommer på den baggrund urimeligt, at den person, der har barnet hos sig, skal stilles ringere, og det foreslås derfor, at der indføres en bestemmelse om udbetaling af et beløb, der svarer til, hvad vedkommende selv skulle have udredet af sin arbejdsindtægt. Det er et princip, som vi før har rørt ved, at man, så vidt det kan ses, hele vejen igennem stiller den enlige dårligere. Vi vil derfor meget gerne forbeholde os ret til at vende tilbage til netop dette princip.

I øvrigt synes det urimeligt, at personer, der påbegynder en teoretisk uddannelse igennem revalidering, efter første uddannelsesår kun får halvdelen af revalideringshjælpen som legat, mens den anden halvdel skal tilbagebetales. Revalidender på faglig uddannelse får dog hele revalideringshjælpen som legat. Det er et princip, som ikke rigtig harmonerer med VSSs krav om en uddannelsesløn.

Vi kan ikke umiddelbart anbefale en udskydelse af revisionen, medmindre nogle ting rettes.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg takker ordførerne, som med en enkelt undtagelse anbefalede, at vi forlænger loven uændret.

Den radikale ordfører så gerne, at der i selve lovtæksten i stedet for i bemærknin-

gerne kom til at stå „senest 1974-1975“. Det vil jeg ikke modsætte mig.

Fra socialdemokratiets side blev rejst det direkte spørgsmål vedrørende § 12, om de medlemmer, der skulle udpeges, skulle være inden for eller uden for amtsrådets kreds. Efter den formulering, der nu er givet, vil det være muligt at udpege medlemmer også uden for amtsrådets kreds.

Jeg skal i øvrigt som nævnt blot takke. Er der konkrete spørgsmål, må vi se på dem under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene.

(Lovforslaget (nr. 58) findes i tillæg A. sp. 1471, fremsættelsen i tidenden sp. 907).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holst: Det er ikke noget langt lovforslag, der her ligger foran os, men det tør nok siges, at den lille ændring af teksten er meget vigtig. Den går ganske enkelt ud på at forhøje bistandsrammen fra 800 mill. kr. til 1.200 mill. kr.

Vi er i socialdemokratiet meget positivt indstillet over for en sådan forøgelse af bistandsrammen, og som bevis herfor kan jeg i og for sig henvise til udtalelserne i foråret fra mit partis ordfører, der spurgte, om det nu var nok at forøge fra 500 mill. kr. til 800 mill. kr., og sagde, at hvis ministeren skulle have behov for at øge det til 1 milliard kr., ville man i socialdemokratiet stille sig meget positivt til noget sådant.

Vi har set, hvorledes udviklingen er sket med denne lov. I 1962 drejede det sig om en